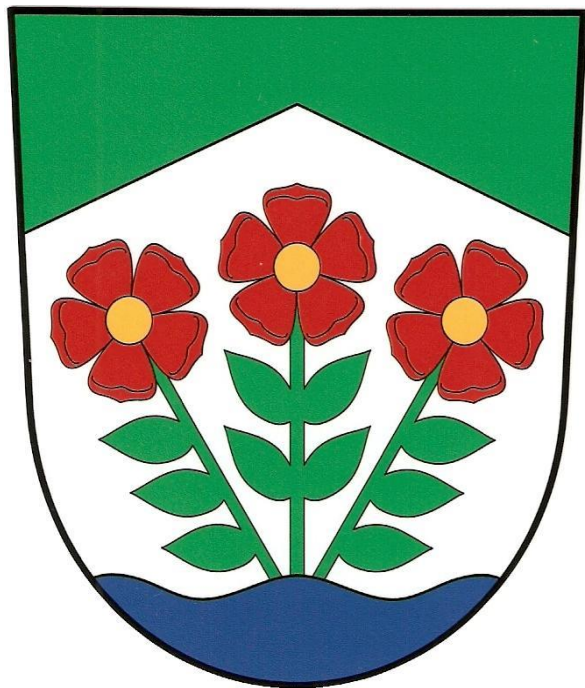


Kytínský



ZPRAVODAJ

2/2017

NEPRODEJNÉ
Pro vnitřní potřebu obce Kytín
Číslo 2/2017 je v pořadí 17. číslem Kytínského zpravodaje
Toto číslo vychází 8. 11. 2017

Obsah:

Úvodem.....	2
Co by chtěl čtenářům sdělit starosta.....	3
Buď dělej věci pořádně, nebo toho nech (rozhovor s Václavem Scheinerem, reprezentačním trenérem českých zápasníků).....	4
<i>Ze života obce -</i>	
Ohlédnutí za Kytínským kulturním létem 2017 (Kytínské polívkobraní, Oslavy 135 let SDH Kytín, Sochařské sympózium v Nové Vsi pod Pleší)	9
Informace obecního úřadu	18
Informační servis zpravodaje.....	19
Slovo zastupitele – Jaroslav Čížkovský.....	20
Recepty z Královského hodování.....	21
Z kytínské kroniky – Předválečný Kytín před 80. lety – rok 1937.....	23

Úvodem

Tak nějak mám pocit, že si potřebujeme dělat víc dobře. Počasí nás nijak zvlášť nešetří – na babí léto jsme si museli počkat až do října a trvalo jenom chvíli. Každý má plno práce, dětem zase začala škola, prázdniny jsou v nedohlednu, rodiče jsou na tom podobně, někomu se k tomu možná přidala špatná nálada z volebních výsledků, pokud dopadly jinak, než si představoval. A tak by v nás mohl převládnout pocit, že život je jenom dřina a nic z toho. Ještě že tu máme někoho, kdo nám alespoň skrz řádky Kytínského zpravodaje zprostředkuje trochu příjemného tepla, ať už je to díky zavzpomínání na léto v Kytíně zpestřené polívkobraním, oslavami kytínských hasičů nebo již tradičním sochařským sympóziem, které sice tentokrát neprobíhalo v Kytíně, ale mělo stejně milou a srdečnou atmosféru a ze kterého si Kytínští přeci jen mohli dvě sochy odvézt.

Rozhovor s reprezentačním trenérem českých řecko-římských zápasníků nás zase provede po mistrovstvích světa a několika olympiádách po celém světě. Víte, že bydlí v Kytíně?

A řekl bych, že přesně na míru podzimní náladě jsou ušité i další recepty z předložského Královského hodování. Když jsem si je pročetl, vybavil se mi obraz krbu, punče, útulného křesla. Přesně to, co v těchto sychravých dnech potřebujeme. A tomu, kdo má rád historii, nabídneme z kytínské kroniky vzpomínku na našeho prvního prezidenta, od jehož úmrtí uplynulo 80 let.

A tak věříme, že vám nové číslo Kytínského zpravodaje k podzimní pohodě přispěje.

Přejeme vám příjemné čtení.

Za realizační tým Kytínského zpravodaje Jakub Hučín





Co by chtěl čtenářům sdělit starosta

Vážený a milí spoluobčané, tak nám léto uteklo a je tu nezadržitelně podzim. To je fofr, co? No myslím, že se můžeme poohlédnout dozadu a říci, že jsme zase společně něco dokázali. Co na to říkáte? V letošním roce se nám podařilo dokončit úpravu návsi a prostoru okolo pomníku, pro nás významného místa. Děkuji vtipálkovi za nepovedenou pamětní desku, kterou pro mě vyrobil, ale myslím

si, že rozhodně mohl mít úctu k těm, kterým tuto vzpomínku naše obec věnovala. No, kulturu a inteligenci jedince či skupiny, která tento vtip uskutečnila, nikdo z nás neovlivní. Obec také pořídila pro nás pro všechny nový hasičský speciál, který bude připraven ke službám našich obyvatel, ale i obyvatel z okolních obcí, neboť je zařazen do zásahu integrovaného záchranného systému HZS ČR.

Obdrželi jsme širokou podporu spolků a skupin k zbudování volnočasového areálu, kde pilně pracujeme na úpravách projektu dle vyjádření schvalovacích orgánů. Moje přání otevřít tento areál při oslavách 135 let trvání SDH se nesplnilo, ale to nevadí, je třeba, aby se vše důkladně připravilo a splňovalo zadávací podmínky dotčených orgánů, aby i ony mohly zdůvodnit svá rozhodnutí na základě podkladů věčným stěžovatelům k tomuto záměru. Ještě to vše chvilku potrvá, ale pevně věřím, že vše dobře dopadne. Při této příležitosti musím zmínit, že se nám asi pravděpodobně nepodaří v horizontu našeho mandátu celé toto dílo dát do finální podoby.

Původně jsem byl rozhodnut po svém druhém volebním období starostovství svoji službu naší vesnici ukončit, ale nerad bych tady po sobě nechával nějaký nedotažený projekt a jsem plně přesvědčen, že tento areál je pro život našich obyvatel potřebný, ať už se to někomu líbí anebo nelíbí. Takže Vás společně požádáme v komunálních volbách v roce 2018 o Váš hlas pro náš tým, abychom tento projekt dokončili.

Pár slov bych ještě rád věnoval životu v naší obci. V únoru byl otevřen Kytínský pivovar s restaurací, já jsem se úmyslně v jarním zpravodaji k této události nevyjadřoval. Také v obecní restauraci začal fungovat nový

nájemce. Obě tyto služby jsou nezpochybnitelně pro život obyvatel v Kytíně velmi důležité. Chtěl bych napsat, že si služeb obou těchto zařízení vážím a moc děkuji jejich provozovatelům. Díky tomu se zvýšily i tržby v autobusové dopravě. Samozřejmě i do obecní kasy přibudou finance, ale hlavně se zvýšil komfort nabízených služeb, které tato zařízení nabízejí, a ani ostatní zařízení v naší obci tímto neutrpěla, ba naopak. Takže za mě dík a přeji všem, ať se jim daří. Doteď jsme mohli říkat jen polovinu pořekadla, kde se pivo pije, tam se dobře žije, ale teď už můžeme používat i druhou polovinu - kde se pivo vaří, tam se dobře daří.

Takže závěrem Vám všem přeji krásný podzim, připravme se společně na zimu a také bych Vás rád všechny ujistil, že jsem ještě nezešílel, všechny kroky řešíme demokraticky společně se zastupitelstvem, které není fanatické, ale pouze má zájem pracovat pro nás pro všechny a já mu za to děkuji.

Váš starosta Miloslav Holý

Náš rozhovor



Bud' dělej věci pořádně, nebo toho nech

toto heslo Michala Pomahače zmiňuje trenér českých reprezentantů v řecko-římském zápase Václav Scheiner, který v Kytíně bydlí už bezmála 9 let a se kterým jsme si povídali nejen o sportu.

Pojďme si udělat pořádek, jak to s tvým sportovním angažmá vlastně tedy je?

Dobrá, tak tedy – jako zápasník jsem reprezentoval už jako junior, nejlépe jsem se umístil pátý na juniorském mistrovství světa, v seniorském věku jsem byl trochu ve stínu Víti Máchy, olympijského vítěze a dvojnásobného mistra světa v řecko-římském zápase, resp. byl jsem osm let stále druhý.

Od roku 1986 jsem až do roku 1996 fungoval jako reprezentační trenér zápasu řecko-římského stylu a za těchto deset let se nám podařilo získat 16 medailí ze světových soutěží juniorů a seniorů. Vedl jsem reprezentaci na OH 1992 v Barceloně a 1996 v Atlantě. V letech 1996-2000 jsem byl

předsedou Svazu zápasu ČR a byl jsem v čele výpravy zápasníků na OH 2000 v Sydney. Po roce 1989 se i ve vrcholovém sportu mnoho měnilo. Nechtěl jsem zůstat závislý na zápasu, který navíc pro běžnou populaci není až tak zajímavý a stejně tak i naši tehdy nejlepší zápasníci. Založili jsme soukromý klub a současně začali pracovat v oblasti obchodu. Příprava na OH 1996 byla velmi nestandardní. Trénink brzy ráno, pak práce a opět trénink večer. Na tyto OH se kvalifikovali tři reprezentanti, se kterými jsem řešil přípravu tímto způsobem. Nikdo jiný!

Po OH v Atlantě někteří ukončili reprezentační činnost a moje pracovní vytížení začalo být neslučitelné s pozicí reprezentačního trenéra. Postupně jsem přebíral odpovědnost za prodej a řízení několika distribučních společností a po OH 2000, tedy po pěti letech mého působení ve funkci prezidenta Svazu zápasu ČR, jsem zápas opustil úplně. Samozřejmě jsem ale zpovzdálí dění kolem sledoval, a to i díky tomu, že můj mladší syn se postupně dopracoval do kategorie „olympijský rozhodčí v zápase“ a rozhodoval na OH 2012 v Londýně a na OH 2016 v Riu.

Koncem roku 2015 odvolali trenéra v Olympu Centra sportu ministerstva vnitra a vzápětí na to odvolali i trenéra reprezentace. Byl jsem požádán o pomoc. Celé ty roky jsem si říkal, že se možná jednou vrátím a na tuhle výzvu jsem nemohl reagovat jinak. Během dvou dnů jsem se rozhodl, odešel jsem z firmy a vrátil se zpátky k zápasu. Od 1. 6. jsem převzal zápasníky v Olympu CS MV a po olympiádě v Riu jsem převzal národní tým.



Jak jsi s touhle svojí životní náplní přišel na to, že bys chtěl bydlet zrovna v Kytíně?

Vlastně náhodou. Pozemek, kde dnes bydlím, vlastnil kamarád. A já jsem pracoval ve firmě jeho bratra. Jednou jsme jeli takhle kolem a on mi tenhle pozemek ukázal s tím, že ho jeho brácha prodává. Nejdřív mi to připadalo moc veliké, ale zůstal ve mně červík a za čtrnáct dní jsme se potkali a já pozemek koupil. Nebylo to nic cíleného, prostě náhoda. Předtím jsem bydlel v paneláku v Praze, mezitím ještě nějaký čas v domě v Libři, kde jsem si mohl vyzkoušet, jaké to je bydlet na vesnici.

Předtím jsem o sportu mluvil jako o profesi, ale pro nás je sport životní náplň – kolo, brusle, hory, lyže, všechno. A tady je to se sportováním bezvadné – sedneš si na kolo, nebo když je dost sněhu, jedeš na běžkách rovnou od domu. Skoro každý den mám pocit, když sjíždím z dálnice a vjedu do lesa, že jedu na dovolenou nebo na chatu do té oázy klidu. Bydlení tady je pro nás úplně fantastické.

Co říkáš sportování na venkově?

V tom cítím trochu svůj dluh. Tuhle jsem s hrůzou zjistil, že tu jsme už přes 8 let a já jsem se ještě nebyl podívat ani na místní fotbal. Víím, že pro vesnici je fotbal důležitý, akorát jsem vždycky pryč a že se něco hraje, zjistím, až když přijíždím. Tak to je takové moje mínus, že jsem se do sportování na vesnici ještě úplně nezačlenil, i když jsem se celý život sportem zabýval.

A jak by ses chtěl začlenit?

Chtěl bych být součástí toho, co se tady děje. Asi by nešlo o řecko-římský zápas. Jak už jsem zmiňoval, v naší zemi je to takový trochu nezajímavý sport. Většina lidí ani neví, co to zápas je. Říkají: „A zápas jako v čem?“ A já říkám: „To je řecko-římský zápas.“ Ptají se, jestli je to něco jako judo, tak na to říkám: „Ano, něco jako judo.“ Prostě je ve mně nějaká taková touha se rozdělit o to, co jako člověk i jako profesionál prožívám a co je pro mě důležité, i když to pro mě v tuhle chvíli nemá žádnou konkrétní podobu. Sport je všude stejný a i chyby se dělají všude stejné. Nejsem naivní, že bych třeba z kluků, kteří si po práci jdou pro radost zahrát fotbal, chtěl dělat vrcholové sportovce, ale některé moje zkušenosti jakožto trenéra by se jim možná mohly hodit. A možná bychom si o tom mohli povídat nejen s místními fotbalisty, ale třeba i s děvčaty, která trénují aerobik na obecním úřadě... Prostě bych chtěl zužitkovat to, že o sportu něco vím a dlouho jsem se jím zabýval.

V čem podle tebe spočívá tajemství úspěšného trenéra?

Trenérská práce je psychologická práce. Musíš mít ke každému svému svěřenci individuální přístup, protože každý je jiný a každý potřebuje něco jiného. Kdysi jsem třeba převzal kluka, který byl juniorský mistr Evropy a v seniorské kategorii nepřivezl šest let žádný úspěch. V té době jsem trénoval juniorský národák a oni tenkrát jako poslední možnost zvolili změnu trenéra a dali mi ho. Neučil jsem ho zápasit, uměl to. Měl jenom strašlivý psychický problém, a já jsem se to rozhodl řešit pro mnohé nepochopitelným způsobem - odvezl jsem ho tehdy ze soustředění před mistrovstvím Evropy a vzal jsem ho s sebou na juniorský turnaj jako svého asistenta. Na tom jeho soustředění jsem totiž zjistil, že zvrací, je totálně na dně, protože se chystá další soutěž, kdy mu ostatní kolem říkají, že když tentokrát neuspěje, definitivně skončí. Jako trenér musíš vycítit, co ten člověk v dané chvíli potřebuje. Byli jsme si tenkrát zaběhat v hostivařském parku a on mi najednou říká: „Já zítra odjízďím.“ Já říkám: „Já vím.“ A on: „Já na to úplně zapomněl.“ A přivezl medaili a potom ještě další tři, byl vicemistr světa, osmý na olympiádě... Proč to říkám? Trenérská práce je o tom vystihnout každého člověka jako individualitu, nejenom v zápase, ale v čemkoli, co dotyčný člověk potřebuje, třeba i v jeho rodinném zázemí. Trenér není od toho, aby hlídal, jestli něco uděláš nebo neuděláš. Když to neuděláš, ošidíš sebe. Anebo když vidím naopak, že toho máš dost, třeba ti i uberu. Nemůžeme si dovolit stejný přístup, jaký mají třeba Rusové, kde mají v tělocvičně čtyřicet kluků, všichni mají obrovskou motivaci, tady to tak není. A navíc my Češi máme úplně jinou náтуру. Nejdeme přes mrtvoly, musíme soupeře obelstít jiným způsobem a umíme to. Jako trenér se musíš snažit vydolovat ty kousičky, které tam někde jsou. Ať už trénuješ reprezentaci, nebo vesnický fotbalový klub, nakonec je to pořád o tom samém – jde o to pomoci tomu sportovci zjistit, co potřebuje.

Jaké máš teď jako trenér cíle?

Budu se snažit, abychom se za tři roky dostali na olympiádu, protože před rokem v Riu jsme se poprvé v historii na olympiádu neprobojovali. Nicméně český zápas tam nechyběl, divokou kartu dostala naše úspěšná juniorská reprezentantka, trojnásobná medailistka z ME do 23 let. Mám za sebou první kompletní sezónu a přivezli jsme dvě osmá místa z mistrovství Evropy, třinácté a patnácté místo z mistrovství světa. To nejsou úspěchy, na jaké jsem byl zvyklý dříve, ale je to příslib, že účast na



OH 2020 v Tokiu není nereálná. První kvalifikace nás čeká na mistrovství světa 2019.

A k tomu by mohly pomoci pravidelné návštěvy české reprezentace v Kytínském pivovaru...

(Smích) Ta návštěva v květnu tady to bylo trochu něco jiného, spíš jak se dělají takové ty hry na zápisné. Když jsem převzal českou reprezentaci, na jednom soustředění na jaře v Maďarsku jim říkám: „Kluci, já vím, že jsem svoje zápisné ještě nedal.“ A oni: „No, my jsme vám to, trenéře, nechtěli říkat...“ A já jim povídám: „No, já mám něco pro vás nachystaného.“ A když pak bylo po evropském šampionátu, řekl jsem jim, že máme v Kytíně nový pivovar a pozval jsem je sem. Chvilí jsme poseděli tady na zahradě, pak jsme šli do pivovaru, Michal Pomahač nás tam provedl a všichni si to náramně užili. A kdoví, třeba to pomůže i ke zlepšeným výkonům...



Jakub Hučín, foto Václav Scheiner

Ohlédnutí za Kytínským kulturním létem 2017

Dagmar Čechová

Jistě mi dáte za pravdu, že v Kytíně to opravdu žije, a to rok od roku víc. Podle zpětných vazeb od našich občanů i návštěvníků Kytína víme, že jsou za to rádi, a je to vidět i na zvyšující se účasti na jednotlivých akcích, zejména pak na těch venkovních. Lidé se rádi setkávají a baví společně, a to je moc dobře.

Na rozdíl od velkých měst si pěstujeme důležité přátelské a mezilidské vztahy, a to napříč generacemi. Jen se někdy podívejte na fotografie nebo videa z návsi, když se tam některá z akcí koná – najdete na nich miminka v kočárku i malé děti, prohánějící se na kole, nebo využívající různé atrakce a služby, jako například malování na obličej či kreativní činnosti, při nichž si i něco hezkého vyrobí.

Vedle nich uvidíte starší děti, které už se zapojují i do příprav či úklidu, mládež, která se umí bavit i při dechovce, mladé i starší rodiče a občany, kteří se těší na vyhlášené kytínské brambůrky i jiné dobroty, stejně jako obyvatele domova a jejich kytínské vrstevníky, které těší, že se něco děje a že se mohou setkat s ostatními při příjemné příležitosti, poslechnout si dobrou muziku a třeba i zatancovat.

Ti všichni si na našich akcích najdou své a baví se spolu vzájemně, bez ohledu na to, že věkový rozdíl mezi nimi je i více než 80 let. Najdete toto v nějakém větším městě? Těžko! Je to naše specifikum a věřte, že pro pořadatele není hezčí pohled, než když se lidi, pro které akce připravují, skutečně baví a jejich práci oceňují. Děkujeme, že máte naše akce rádi a dáváte nám to najevo! I proto nás těší je pro vás pořádat! Kohokoliv, kdo by měl nápad na podobnou činnost, samozřejmě vítáme! Pojdme si teď některé z letošních letních akcí připomenout.

Kytínské Polívkobraní (12. 8.)

Po úspěchu Královského hodování přišli organizátoři Hanka a Jiří Jalovcovi a Iva Pokorná se zajímavou obměnou. Pro letošní léto vymysleli další kulinářskou akci, v níž se mohli Kytíňáci i ostatní účastníci blýsknout se svým kuchařským uměním a návštěvníci ochutnat, co jejich sousedi běžně obědvají, tentokrát se však zápolilo pouze na poli polévek, jak už název napovídá.

Polévka mohla být jakákoliv – teplá či studená, sladká, slaná i



pálivá, známá česká, nebo netradiční z cizokrajné kuchyně. A přesně taková byla i konečná skladba šestnácti soutěžních pokrmů, které servírovali většinou právě jejich kuchaři, a to v hravých a vtipných kostýmech.

Každý účastník dostal nelehký úkol: uvařit minimálně 15 až 20 litrů polévky. Přiznám se, že mě to zprvu vylekalo (a předpokládám, že jsem nebyla sama). Neměla jsem doma ani tak velký hrnec! Navíc jsem se obávala, že při objemu vzorku 1,5 deci nebude mít žádný účastník šanci všechny ochutnat a moci tak férově hodnotit, která že se svému autorovi skutečně nejlépe povedla.

Pořadatelé měli ale systém soutěže skutečně dobře promyšlený a propočítaný. Ačkoliv do poslední chvíle nebylo jisté, že i tentokrát nám bude přát počasí, i to snad dokázali zařídit, aby došlo na jejich slova, že se ve výsledku žádné velké přebytky vylévat nebudou.

Kolik návštěvníků nakonec soutěžní polévky ochutnalo, se nedá spočítat, protože přicházeli a odcházeli průběžně a navíc se někteří o vzorky dělili i v páru. Z pohledu účastníka musím ocenit skvělou přípravu a péči podpůrného týmu, který po celou dobu dohříval vzorky a doplňoval vše potřebné, takže hladký průběh odpoledne nic nenarušovalo.

Věřím, že soudě podle reakcí přítomných návštěvníků to pro ně byl příjemně a zajímavě strávený čas, doplněný navíc vystoupením slavného Železného Gekona.

A co o Kytínském polívkobraní říkají sami pořadatelé?

Po úspěšném průběhu Královského hodování v r. 2015 jsme se rozhodli



uspořádat obdobnou akci, avšak ne v tak velkém rozsahu. Příprava Královského hodování totiž trvala bezmála pět měsíců a přímá organizace vyžadovala pomoc okolo třiceti dalších osob, které jsme tentokrát nechtěli obtěžovat. Proto vznikl nápad uspořádat letošní rok soutěž ve vaření polévek – Kytínské polévkočkaní – s tím, že tentokrát si budou soutěžící uvařené pokrmy i sami vydávat a díky finanční podpoře obecního úřadu jsme je mohli odměnit hodnotnými cenami.

Když jsme vyhlásili termín konání, očekávali jsme, že se nám může přihlásit okolo dvaceti až třiceti soutěžících. Ovšem nastalo menší rozčarování. Pravda, byli tací, kteří se nahlásili hned na začátku, a to dokonce dva z jedné rodiny, ale tím to končilo. Ticho po pěšině. Vypadalo to na manželský souboj Dáši a Petra Čechových a dál nic. Zřejmě aby nezůstali pozadu, se po nějaké době přihlásili Alenka Kulhánková a Zdeněk Slavata z Kovárny pro radost. Tedy, abychom byli přesní, Zdeněk se přihlásil až později, aby zaplnil prázdné místo v řadě soutěžících, ale zároveň se oba dva velice zasloužili o získání dalších soupeřů. Mezi prvními nadšenci byli také Hanka Brosche, Alena Čížkovská a Roman Bajtek. Ale stále to bylo málo. Už jsme začínali přemýšlet o zrušení této akce pro nezájem těch, kteří by chtěli vařit. Zřejmě však štěstí chtělo, aby akce proběhla, protože se nám později přihlásili i mimokytínští přátelé z Mníšku pod Brdy Zuzka Hreusová s manželem a Miroslav Vilímovský s manželkou, a zalepili tak další díru mezi vařícími. Dále se přidali kytínští

novousedlíci Jaroslav Holíš a Hanka Brandová, ještě před nimi to stihla Dáša Řezáčová a, pravda trochu pod nátlakem, i Mirek Demjan z hospody Na Vršíčku a nakonec i Anička Járková, aby nahradila Evu Černou, která se i přes přihlášení ze zdravotních důvodů zúčastnit nemohla.

Nakonec se nám tedy postupně povedlo dát dohromady 15 soutěžících včetně Jany Zikové, která do poslední chvíle váhala a závazně se přihlásila až poslední den před konáním akce.

Případné soutěžící možná odrazovalo požadované množství vařeného pokrmu, které činilo minimálně 15 - 20 litrů, a jistě si tak každý umí představit, jaký asi probíhal boj o plotýnky u Čechů, z jejichž kuchyně vyšlo téměř 40 litrů polévky.

V den konání akce se v dopoledních hodinách sešlo několik dobrovolníků, kteří nám pomohli postavit stany, navozit stoly, připravit sporáky a celkově připravit náves ke konání polévkových hodů. Okolo půl jedenácté se začali sjíždět první soutěžící se svými vonícími hrnci a kastrolky. Všichni soutěžící akci brali velice zodpovědně a svědomitě se (až na malé výjimky) řídili našimi instrukcemi a svá díla prezentovali i náležitě oděni.

Nelehký úkol dostali Iveta Bárová, Jarda Čížkovský ml., Olda Dvořák a Tomáš Brosche, kteří se po celou dobu vzorně starali o ohřívání a doplňování jednotlivých polévek. Touto cestou jim všem ještě jednou za jejich pomoc ze srdce děkujeme.

Počasí nám přálo, a tak ani o návštěvníky „ochutnávače“ nakonec nebyla nouze. Myslíme si, že akce splnila svůj účel, sešlo se dost lidí, kteří ochutnali, poseděli, popili, poklábosili a nakonec ohodnotili polévku, která jim nejvíce zachutnala.

Vítěznou polévkou se stala mrkvovo-zázvorová od Hanky Brosche, která získala nejvíce bodů, druhé místo si vyvařil Jaroslav Holíš s česnekovou krémovou polévkou, třetí místo patřilo Hance Brandové, která připravila studené Gazpacho, na čtvrtém místě se umístil Miroslav Vilímovský s thajskou houbičkovou, páté místo obsadila Dáša Čechová se zelňačkou a šesté místo Dáša Řezáčová s mexickou fazolovou. Další místa neuvádíme z důvodu velké vyrovnanosti bodů. Děkujeme všem účastníkům a návštěvníkům.
Hanka, Jirka, Iva



Oslava 135 let SDH Kytín (19.8.)

Na letošek připadlo i vysoké polokulaté výročí činnosti našich hasičů, a tak tou hlavní akcí pro léto 2017 byla jejich oslava, která se konala na louce za vsí. Samotnému zahájení však přecházel ještě důstojný akt odhalení tří památných kamenů za pomníkem. Byly věnovány důležitým osobnostem Kytína, které vykonaly něco velkého či nezapomenutelného pro jeho občany, konkrétně bývalému starostovi obce Josefu Pomahačovi,

mnohaletému starostovi SDH Miloši Zíkovi a řídícímu učiteli Emanuelu Haidlovi.

Obnoven byl i původně umístěný kámen Stromů republiky.

Naši dobrovolní hasiči oslavy už dlouho dopředu plánovali a



v rámci ozvláštnění se rozhodli nepořádat pro tentokrát klasickou soutěž v požárním sportu, tak jak ji každý zná, ale zapojit do úkolu všechna dostupná a historicky používaná vybavení, od nových stříkaček přes starší a slabší model až po historickou koňku, takže vítězem nebyl ten, kdo má nejrychleji natrénovanou klasiku, ale kdo si s nečekanou situací v rámci týmové práce nejlépe poradil.

Soutěžní týmy byly smíšené a zúčastnilo se jich 13 plus 5 dětských. Dětem hasiči hlavu nemotali a nechali je ukázat, co umí v klasickém požárním útoku. Soutěžila i zkušenější družstva starších dětí, a přesto dokázali domácí borci vybojovat úžasné prvenství. V dospělé kategorii Kytín



postavil družstva dvě, jedno ve vesměs ženském složení (3. místo) a jedno mužské (5. místo), celkovým vítězem se pak stalo družstvo z Rymaní. Těchto



významných oslav se zúčastnili i důležité hasičské osobnosti, jako starosta Okresního Sdružení Hasičů Josef Myslín, náměstek OSH Petr Jeřábek, či plukovník Legner z Krajského ředitelství Hasičského záchranného sboru. Jednohlasně

přítom z jejich úst zaznívalo, že oslavy na této úrovni nezažívají ani v mnohem větších městech. Naše aktivity hodnotili v superlativech.

Na místě byly i zajímavé atrakce pro návštěvníky – hlavně děti se vyřádily jak v největším nafukovacím hasičském autě, tak i na rodeo býkovi. Dospělí si kromě toho mohli zaházet i sekýrou na terč, nebo ukázat týmovou sílu v přetahování lanem.

V rámci oslav došlo také k obměně vozového parku SDH Kytín. Stará dobrá Máňa byla oficiálně předána hasičům z Voznice a nová, doufejme ještě lepší, Marie II byla oficiálně převzata od hasičů ze Zvole. Milou povinnost zde vykonal i náš farář Jan Dlouhý, který oběma vozům moc hezky požehnal a neopomněl kytínským hasičům poděkovat za opakovanou neocenitelnou pomoc při ochraně kostela v době povodní. Velmi podstatným dílkem k všeobecné spokojenosti a pohodě pak opět bylo neskutečné počasí, které nám ještě pár hodin před začátkem oslav dávalo jasně najevo, že stačí málo a z legrace a slávy nebude nic. V nočních hodinách z pátku na sobotu po louce létaly sudy na odpadky a postavené stany hasiči i ostatní pomocníci zpátky balili, nebo se snažili za pomoci všeho, co bylo po ruce, je ochránit před silným deštěm a hlavně vichrem, který hrozil zničením všech snah. Jako na objednávku se však počasí do rána umoudřilo, a oslavy se tak mohly konat za obrovské návštěvnosti účastníků i diváků.

A evidentně jim na akci i chutnalo, protože objednané občerstvení, plánované podle předchozích akcí na celý den, začalo docházet už v brzkých odpoledních hodinách. Bylo tak třeba navýšit zásoby v podstatě všeho, co zde bylo k dispozici. Snědlo se celé prase (75 kg), 200 nožiček klobás, 50 litrů guláše, 250 plátků krkovice a 250 párků v rohlíku. Děvčata, která se návštěvníkům starala o vyhlášené domácí kytínské brambůrky, spotřebovala neuvěřitelné množství přes metrák brambor! A ještě by se prodalo i víc! Kromě toho se také hodně pilo. Zase tak vzalo hned 9 sudů Kytínského piva a 8 sudů Gambrinusu, stejně jako další 3 sudy výborné točené bezinkové limonády.

Hudebně celým programem dne provázela kapela Naexband, kterou večer vystřídal skupina April. Velmi povedenými vsuvkami pak bylo jak vystoupení roztleskávaček Dynamic Cheerleaders, tak úžasné zábavné tanečky odrostlých dorostenek holek Sokolek z Dobříše, od kterých si diváci dokonce vytleskali přidavek. Nádhernou a důstojnou tečkou za akcí pak byl neskutečný ohňostroj, za který by se nemusely stydět i obce desetkrát větší! Byly při něm k vidění raritní rachejtla, jaké svět ještě neviděl.

Nezbývá, než všem lidem, kteří se na této akci jakoukoliv pomocí podíleli, vzkázat ještě i touto cestou obrovský dík! S takovým týmem si můžeme dovolit i akce tohoto rozsahu pořádat. Bez nich by to nešlo! Od starosty SDH Kytín Josefa Čížkovského na oplátku vyřizují upřímné poděkování všem, kdo přišli – jak zúčastněným hasičským družstvům, tak divákům, kteří tuto akci podporovali během celého dne. Bez těch by to totiž nešlo zrovna tak.



Sochařské sympozium v Nové Vsi pod Pleší

Ačkoliv tato akce nebyla součástí Kytínského kulturního léta, své místo zde právem má. Jednak na něj přímo navazovala, ale hlavně letošní ročník, který se konal u sousedů v Nové Vsi, byl jakýmsi pokračováním příjemné tradice, která ke Kytínskému kulturnímu

létu v předchozích letech patřila.

I letos pozvání rádi přijali osvědčení dřevosochaři a umělci, kteří u nás svou nesmazatelnou stopu už zanechali. Tým už potřetí vedl Jiří Lain, autor Madony v našem kostele a country basy na Voznici, který se letos zhostil

nelehkého úkolu – oživit Pepu. Tedy, rozumějte, na počest dlouholetého obyvatele našeho rybníka, kapra Pepy, mu vytvořit dřevěnou sochu jako připomínku. Slovy Jirky Laina: „Pepík posel a tohle bude jeho pomník.“ Jak už můžete i na živo vidět, na pravé straně má dřevěný kmen kaz, který tam autor sochy schválně nechal, aby to ve výsledku evokovalo jizvu po rybářském háčku. K dřevěnému Pepovi, kterého Jirka „vysochal“ podle modelu, který si předem připravil, a to přesně v měřítku 1:10, ještě starosta



zajistil kamenný sokl, u něhož mu sochař dal za úkol totéž měřítko také dodržet. Výsledkem je tedy krásný šupináč, který by se snad mohl na první pohled zdát malý, ale jak o něm říkal sám autor: „Není malej. Až se dá na sokl, on vyroste.“ Tak co myslíte – splnilo se to?

Milan Bezaniuk, který se nám poprvé představil loni, kdy vyráběl sochu koně právě pro Novou Ves pod Pleší, dostal za úkol vymyslet něco „vítacího“ do nově připravovaného sportovně-rekreačního areálu pode vsí. Když na plánech viděl jeho budoucí umístění v trojúhelníku mezi třemi lípami, přišlo mu, že to jistě bude silný energetický bod a že by se tam hodilo něco, co kromě vítací funkce bude splňovat i tu praktickou. A tak vznikla nádherná lavička, jakou nám všichni návštěvníci slavnostního předávání soch záviděli. Kromě symbolů z našeho obecního erbu je v ní vyřezaný i letopočet 1321, v upomínku první zmínky o Kytíně, který Milana naprosto šokoval. Proto se rozhodl finální úpravu lavičky provést opalováním, aby vypadala staře a „zašle“. Vy ji budete moc na místě jejího určení spatřit hned, jak se nám podaří i přes nepříjemné průtahy areál pode vsí zbudovat.

Kromě dvou soch pro Kytín letos na Nové Vsi vznikaly i další čtyři. Velký zájem vzbudila žába do Líšnice, kde jim původního skokana před lety





jakýsi šprýmař zcizil, a tak teď budou mít díky Pavlu Vítkovi, jemuž vděčíme za Fabiána na Babinské a Voznici za Pannu Marii s Ježíškem do připravovaného Betléma, vtipnou náhradu.

Velmi povedenou bustu J. A. Komenského pak přímo pro předzahrádku školy pořádající obce vyřezala Jitka Kúsová, autorka Káji Maříka a Piety, která velmi důstojně zdobí prostor našeho pomníku. Jak se přiznala, byl to pro ni nelehký úkol zejména kvůli podkladům dochované podoby Jana Amose, který na všech působil velmi přísně. Jitka však nechtěla, aby se ho novoveské děti bály, a to se jí, troufám říci, povedlo velmi zdařile.

Pro Slávka Jirana tolik typickou vílu s velkými vlnami, která na první pohled pochází ze stejného hnízda jako naše Rybníční panna Yvonka a Vrběnka z lesovny na Chouzavé, pak budou moci chodit okukovat (a případně i osahávat, stejně jako to zejména malé děti láká na Yvonce)

obyvatelé a návštěvníci Klínce. Původně sice chtěli zlatokopa, ale tato víla jim jistě bude dobře chránit přivaděč vody z Želivky.

Voznici pak k jejím třem sochám přibude ještě luční víla, která vám například typickým ztvárněním vlasů může správně připomínat Paní Korutanskou s děckem Davida Fialy, autora i Svatého Josefa, druhé ze soch do voznického Betléma.

Sochy jistě budou dělat ve všech zúčastněných obcích radost, stejně jako nám, divákům, při slavnostním předávání opět udělaly radost holky Sokolky z Dobříše a náš Bedřich Gregorini, který přispěl písničkami s harmonikou, jež zejména starší generace velmi ocenila.

Rádi jsme Mílovi Fouknerovi, který během toho týdne měl veškerou



péči o sochaře na starosti, pomohli i s občerstvením, a nutno říci, že i zde byl velký zájem především o naše brambůrky.

Kdo se slavnostního předávání zúčastnil, nemohl si všimnout jednoho poměrně zarážejícího faktu, a sice že Kytíňáků zde bylo snad více než domácích obyvatel, a hlavně uměli ocenit práci organizátorů a vydrželi po celou dobu programu. Nezbyvá, než novoveským popřát, aby se i jejich občané naučili využívat konaných akcí a ocenit snahy pořadatelů a lidí, kteří jsou ochotni pro ostatní něco udělat. My v Kytíně to umíme skvěle a vám všem za to patří velký dík!

Dagmar Čechová

foto D. Čechová, J. Sikorová



Informace obecního úřadu

Prosíme, zkontrolujte si, zda jste v letošním roce uhradili všechny poplatky – poplatek za odvoz odpadu, případně poplatek za psa. Poplatky je možné uhradit i bezhotovostně na účet obce: 0388058339/0800, nezapomeňte vždy uvést variabilní symbol – číslo popisné, nebo číslo evidenční domu. Pokud se nepodaří bezhotovostní platbu identifikovat, bude zaslána zpět.



Informace obecního úřadu

Připomínáme důležité kontakty na pracovníce obecního úřadu. Při jakémkoli dotazu je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16-18) obrátit na účetní, paní Jitku Arnoldovou – tel.: 318 590 640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, paní Markétu Šlégrovou – tel.: 318 590 640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Rádi bychom obyvatelé Kytína i přespolní informovali, že na vycházkových trasách kolem Kytína byly instalovány odpadkové koše a prosíme všechny výletníky, aby odhazovali odpadky právě sem a nikoli po okolí či po lese. Uspadněte všem práci a pomůžete nám udržet čistou obec.

Víte, že...???

Obec dostává za tříděný odpad část peněz zpět do svého rozpočtu? Pokud budeme více třídit, bude méně komunálního odpadu, za který se hodně platí, a naopak získáme do rozpočtu obce více peněz. Tím se může udržet cenová hladina poplatků na stejné výši, anebo se může dokonce snížit.

Kytín má i svůj facebookový profil, a to:
www.facebook.com/groups/80082237402/

Spoustu zajímavých videí z Kytína – fotbalové zápasy, další sportovní a kulturní akce najdete i na www.youtube.com? Stačí si do vyhledávání zadat slovo Kytín...

Informační servis zpravodaje

2. 12. od 10 hodin bude v jídelně Domova Kytín probíhat **Vítání občanů**; odpoledne potom **Vánoční trhy**

Jak proběhly volby do poslanecké sněmovny v Kytíně

Volební účast: 76,82%

Volební výsledky (podle pořadí):

ANO 2011	97 hlasů – 29,04%
Česká pirátská strana	46 hlasů – 13,77%
Občanská demokratická strana	41 hlasů – 12,27%
TOP 09	37 hlasů – 11,07%
Starostové a nezávislí	23 hlasů – 6,88%
Česká strana sociálně demokratická	22 hlasů – 6,58%
Svoboda a přímá demokracie – T. Okamura	20 hlasů – 5,98%
Strana zelených	11 hlasů – 3,29%
Komunistická strana Čech a Moravy	11 hlasů – 3,29%
KDU-ČSL	8 hlasů – 2,39%
Strana svobodných občanů	4 hlasy – 1,19%

Ostatní strany obdržely méně než 1% hlasů.

Po úspěšném účinkování „Kytíňáčku“ v minulém školním roce zakládáme pro děti, které přešly do školek v Mníšku nebo v Nové Vsi, pěvecký soubor „Kytíňáček Plus“. Pravidelné zkoušky budou každý pátek na obecním úřadě od 15:00 hod. Záměrem je, aby se Kytíňáček a Kytíňáček Plus na různých vystoupeních spojovaly. Uvítáme i další dětské zájemce. Těšíme se na vás
Bedřich Gregorini

Slovo zastupitele

Dnes se vám představuje zastupitel



Jaroslav Čížkovský

Pocházím z již třetí generace Čížkovských v Kytíně. Žiji tady celý život a mám to tu rád. Vždycky mi záleželo a záleží na tom, jak to tu vypadá a co se v naší obci děje. I proto jsem se už (počítám-li dobře) počtvrté zúčastnil komunálních voleb. Podle mě je totiž důležité, aby v zastupitelstvu seděli lidé, kteří to s obcí myslí dobře a jsou pro dobro její a jejích

občanů skutečně schopni něco udělat.

Na většině věcí, které se v Kytíně konaly, jsem se osobně aktivně podílel a dělal jsem to rád i v době, kdy jsem v zastupitelstvu nebyl. Nikdy nepřemýšlím o tom, jestli pomáhám jako zastupitel nebo prostě občan. Už od dětství jsem vyrůstal se současným starostou, celý život spolu spolupracujeme, máme na spoustu věcí podobné názory, a tak jsem věděl, že se nám bude dobře společně pracovat i pro obec. Vlastně jsem kromě dvou členů zastupitelstva, kteří zde nežijí celý život, vyrůstal se všemi ostatními. Náš tým tedy pro mě byl jasnou zárukou, že se budu na rozhodnutích i akcích pro obec a občany podílet s lidmi, se kterými se dobře znám a jsme schopni se domluvit.

Pravda je, že byť jsem několik let velitelem SDH Kytín a od vzniku zásahové jednotky i jejím členem, neměl jsem dříve takovou možnost dění v obci aktivně ovlivňovat a spolurozhodovat o její budoucnosti. I proto mi stávající situace vyhovuje – spolu s ostatními tak můžeme pro obec dělat opravdu hodně a já pevně věřím, že je to na ní i vidět.

Škoda jen, že nám naše plány na ještě větší rozvoj obce hatí aktivity některých občanů, kteří si zřejmě neuvědomují, že neškodí nám, tedy zastupitelům, ale ve výsledku celé obci. Bez jejich bojkotů bychom mohli být ještě dál, a já bych si přál, aby se to co nejdříve podařilo.

Recepty z Královského hodování

Další pokračování úžasných receptů z našeho předloňského ročníku

Cheesecake

375 g ricotty
375 g smetanového sýra (Philadelphia, Buko apod.)
230 g krupicového cukru (co nejemnějšího)
3 vejce



1 lžíce jemně strouhané citronové kůry (bio)

1 lžička vanilkového extraktu

Na korpus:

125 g máslových sušenek (například Opavia)

55 g mletých mandlí (prodává např. Diana – Svět oříšků)

45 g másla, rozpuštěného + trocha na vymazání formy

Malinové Brownies

180g másla

150g čokolády 70%

100g mléčné čokolády

3 vejce

270g třtinového cukru

80g hladké mouky

40g kakaa

250g čerstvých malin



Máslo nakrájíme na kostky a dáme do kastrůlku. Čokoládu rozlámeme a přidáme k máslu. Zahříváme na nízkém plameni a občas mícháme, než se vše rozpustí. Odstavíme a necháme vychladnout. Troubu předehřejeme na 180°C. Pekáček vyložíme pečícím papírem. Vejce s cukrem šleháme asi 5 minut do husté světlé pěny. Postupně přiléváme vychladlou čokoládovou směs. Vypneme šlehání a mícháme stěrkou. Do směsi prosejeme mouku s kakaem a osmičkovým pohybem opatrně mícháme směs, do té doby než se vše spojí. Oddělíme půlku malin a smícháme je se směsí. Směs rozlijeme do připraveného pekáčku a stěrkou urovnáme povrch. Posypeme zbylými malinami. Pečeme 25 až 30 minut. Dáváme pozor, abychom to nepřepekli, protože z vláčných řezů se vám velmi rychle může stát suchá buchta. Konzistence brownies by měla být uprostřed mazlavá a z krajů pevná.

Zmrzlina podávaná k brownies

Labůžo! K této zmrzlině se nedá nic jiného dodat :-). Zmrzlina z mascarpone a šlehačky, takže nic pro dietáře, a v ní zamíchané pečené třešně. Inspirací mi bylo několik různých receptů a za třešně děkuji Vendule. S taškami ovoce a zeleniny vás může chodit víc a častěji :-).

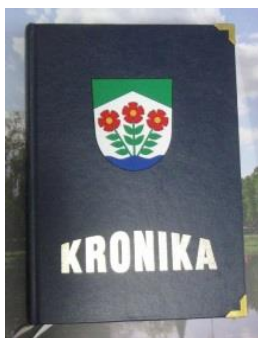
Suroviny

350 g třešní (mohou být i mražené)

100 g krupicového cukru

2 lžičky bramborového škrobu
250 g mascarpone
300 ml smetany ke šlehání
semínka z půlky vanilkového lusku
50 g moučkového cukru
¼ lžičky mořské soli

Omyté třešně rozkrojíme na půlky, vypeckujeme a zbavíme stopek. Promícháme je s krupicovým cukrem a škrobem a v zapékací misce je pečeme 40 minut v troubě vyhřáté na 200°C. Upečené třešně necháme vychladit v ledničce do následujícího dne. Mascarpone dobře rozmícháme se smetanou, moučkovým cukrem, solí a vanilkou. Směs necháme vychladit v ledničce do následujícího dne. Druhý den směs přelijeme do zmrzlinovače. Dále postupujeme podle návodu k němu. Do hotové zmrzliny dáme zmrzlinovačem jen velmi krátce zamíchat vychlazené pečené třešně. Umíchanou zmrzlinu přendáme do uzavíratelné nádoby a dáme do mrazničky. Zmrzlinu před podáváním musíme nechat povolit alespoň 15 minut. Zmrzlinu můžete vyrobit i bez zmrzlinovače. Připravenou vychladlou směs vložíme do mrazničky. Každých 30 minut ji musíme dobře prošlehat, dokud dostatečně nezmrzne, na závěr přimícháme pečené třešně.



Z kytínských kronik

Předválečný Kytín před 80. lety – rok 1937

V měsíci dubnu pršelo každý den, že se nemohly polní práce ani vykonávat. Poslední a krásný déšť byl dne 30. dubna 1937 a dnem 1. květnem nastalo krásné a pěkné počasí, které potrvало až do dne 6. července 1937 na svátek Mistra Jana Husa. Dne 6.

července 1937 kolem 12. hodiny polední snesla se nad Kytínem bouře, při které na „Rovinách“ a „Pískách“ dosti namoklo a od této doby

častěji zmoklo. Měsíc květen a červen byl opravdu teplý a suchý, což dosvědčuje tomu, že nejteplejší den v měsíci byl den 7. června pondělí, kdy bylo v Praze naměřeno 32 a dvě desetiny stupně ve stínu. Je to nevyšší teplota, která byla v Praze naměřena za 162 let, co se provádí měření na hvězdárně v Klementinu.

Byla-li v měsíci květnu neb červnu bouřka, obci Kytínu se každá vyhnula, jedna se dala po Berounce ku Praze a druhá se dala po Kocábě k Vltavě. Vše schlo na stojatě, neb taková parna přispíšila, že byla brzo senoseč i žně. V tomto roce bylo málo sena, slámy i obilí.

V úterý dne 14. září 1937 o 3. hodině ranní zemřel v Lánech náš první prezident Osvoboditel Tomáš G. Masaryk, narozený dne 7. března 1850. V úterý dne 21. září 1937 se konal pohřeb. Pohřeb byl vypraven na státní útraty z Pražského hradu. Od Pražského hradu šel smuteční průvod pražskými ulicemi na Wilsonovo nádraží. Z Wilsonova nádraží byl vypraven zvláštní vlak do Lán a na hřbitůvku v Lánech byl náš tatíček Masaryk prozatímně pohřben. Tato dějinná událost vzbudila v každé obci našeho státu významný ohlas, proto uspořádaly v Kytíně dne 26. září 1937 o 8. hodině večerní osvětová komise s místním republikánským dorostem, hasičstvem, žactvem a obecním tryznu. Nejprve za řízení pana řídícího učitele Emanuela Haidla z Kytína měl proslov – pietní vzpomínku zástupce místní skupiny dorostu Josef Jandouš z Prahy. Po proslovu zpívalo žactvo „Osiřelí“ a „Tatíčku mrtvý náš“. Pak žactvo přednášelo smuteční básně.

Okresní výbor v Příbrami zadal dne 4. března 1937 firmě ing. Antonín Roedl a Jaroslav Čipera, podnikatelství staveb v Příbrami stavbu okresní silnice od státní silnice Strakonické do Kytína za 153.698,20 Kč podle jednotkových cen její nabídky ze dne 19. února 1937. Se stavbou okresní silnice započalo se stavěti dne 4. srpna 1937 a na tuto práci byl přijat pouze ten dělník, který byl přidělen od prostředkovatelný práce v Dobříši z důvodu, že obec Kytín na tuto stavbu dostala povolení od ministerstva sociální péče ze dne 24. března 1937 příspěvek na nezaměstnané a to částku 8 Kč na jednoho dělníka denně. Na této silnici pracovalo v roce 1937 64 dělníků. V roce 1937 pracovalo se na silnici od 4. srpna do 16. prosince. Pracovalo se 40 hodin týdně a platilo se podle kolektivní smlouvy 2,50 Kč za hodinu na dělníky.

V druhé polovině roku 1937 nebylo v obci Kytíně nezaměstnaných a o dělníka byla nouze. Na stavbě okresní silnice jich bylo zaměstnáno 22 dělníků, na vojenských pracích ve Stříbrné Lhotě a v Nové Vsi pod Pleší jich bylo zaměstnáno v době od srpna 1937 do března 1938 23 dělníků, 7 zedníků a 2 tesaři. Na těchto pracích se platilo 3,20 Kč až 4,50 Kč za hodinu.

Sys-DataCom



Internet bez omezení a bez závazků.

RYCHLOST PŘIPOJENÍ až 30/8 Mbs za 399 Kč

RYCHLOST PŘIPOJENÍ až 16/4 Mbs za 299 Kč

Základní balíček 45 TV programů a 31 rádií je součástí tarifu o rychlosti 20/10 Mbs u ostatních tarifů je za 99 Kč měsíčně.

Nadstandardní programový balíček BASIC za 349 Kč

Nadstandardní programový balíček MAXI s HBO GO za 649 Kč měsíčně.

Film box balíček za 139 Kč měsíčně

HBO za 210 Kč měsíčně

Sport balíček za 185 Kč měsíčně

Dětské programy za 65 Kč měsíčně

Dokumentární programy za 90 Kč měsíčně

V měsíčním paušálu je možné mít telefonní služby, za které se neplatí paušál a volání je po naší síti mezi zákazníky na naší síti zdarma.

Jak s námi ušetřit a vydělat: Pokud uhradíte 12 měsíčních paušálů předem, dáme Vám 1 měsíc našich služeb zdarma.

www.sys-data.com, tel: 777 774 215

Pište na: obchod@sys-data.com



General Reality

GENERAL REALITY a.s.
Pobočka: Pražská 13,
252 10, Mníšek pod Brdy
www.general-reality.cz

Zdeňka Benešová
realitní makléřka pro Mníšek pod Brdy a okolí
tel.: 728 961 519
zdenka.benesova@general-reality.cz

**Odhad ceny Vaší
nemovitosti
ZDARMA.**

Nepronádejte Vaši nemovitost
pod cenou! Ověřte si
současnou tržní cenu
u specialistky na místní trh.

